

Full diocesà

21 de setembre del 2025

p4 i p5 —Efatà, òrgan de la Delegació de Catequesi

p7 —Acutis i Frassati, canonitzats

Vine a catequesi, coneixeràs Jesús

Cada vegada més es parla de la intel·ligència artificial (IA) i així és com s'ha fet el cartell d'enguany. Conscients que es demana un canvi d'estil en el cartell de convocatòria per a la catequesi, en un dels moments de la l'assemblea del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) del proppassat mes de juny, a Tortosa, una de les delegades es va posar a treballar, vam anar fent suggeriments, votacions, modificacions... I, finalment, aquest ha estat el resultat. Esperem que us agradi i que sigui un instrument al servei de l'inici de la catequesi. A les nostres mans està la creativitat per a fer arribar aquesta invitació.

El nou *Directori* ens diu: «En el procés de l'anunci de l'Evangeli, la veritable pregunta no és com utilitzar les noves tec-

nologies per a evangelitzar, sinó com esdevenir una presència evangelitzadora en el continent digital. La catequesi, que no pot simplement digitalitzar-se, certament necessita conèixer el poder del mitjà i utilitzar-ne totes les potencialitats i tot el que té de positiu, amb la consciència, però, que no es fa catequesi tan sols fent servir instruments digitals, sinó oferint espais d'experiència de fe» (DC 371). Tampoc no s'ha d'oblidar que la finalitat de la catequesi és «posar algú, no sols en contacte, sinó en comunió, en intimitat amb Jesucrist» (DC 75).

Que tingueu un bon inici de curs catequètic i que molts puguin conèixer, estimar i seguir Jesús.

«Déu, el nostre salvador, vol que tots els homes se salvin»

Diumenge XXV durant l'any / Cicle C

Lectura de la profecia d'Amós

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.» El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

(8,4-7)

Salm responsorial

Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.

[112]

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoni sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

(2,1-8)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: [«A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: "Què és això que sento dir de tu? Dóna'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns." L'administrador va pensar: "Què podré fer, ara que el meu amo em

despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració."»

»I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: "Quant deus al meu amo?" Ell li contestà: "Cent bidons d'oli." Li digué: "Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta." A un altre li digué: "I tu, quant deus?" Li contestà: "Cent sacs de blat." Li diu: "Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta".»

I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum.

»I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.]

»L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

(16,1-13)

«L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor»

«No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses»

Andrey Castrillón, prev.

Quan la vida trontolla i el futur sembla incert, sovint sorgeix la pregunta: «Què faré ara?» Així es troba l'administrador de la paràbola, conscient que serà acomiadat i que ha de reaccionar-hi. En el món antic, aquests administradors gestionaven els béns del seu amo i cobraven una comissió personal. El personatge de qui parla Jesús, astut i ràpid de pensament, renuncia al propi guany per tal de tenir amics i assegurar-se el demà. No enganya el seu senyor, sinó que prescindeix d'allò que li tocava. I és aquí on rau la seva intel·ligència.

Jesús sorprèn amb aquest exemple. Lloa l'astúcia d'un home que sap renunciar al present per obrir-se un futur. Si els fills d'aquest món són capaços de tanta sagacitat, ¿com no haurien de ser-ho els fills de la llum davant les exigències del Regne? Aquesta és la invitació de l'evangelí: actuar amb intel·ligència espiritual, sabent que les riqueses passen i que l'únic que queda és l'amor compartit.

Els profetes, com Amós, ja havien denunciat els qui acumulaven poder i diners sense tenir en compte la justícia. Lluc reprèn aquest clam i mostra que la veritable benedicció no és posseir, sinó fer el bé amb el que s'ha rebut. «Feu-vos amics amb el diner injust» (Lc 16,9) vol dir justament això: transformar els béns en instruments de fraternitat, convertir la riquesa en comunió.

El deixeble és cridat a una elecció clara: no es pot servir Déu i el diner. L'autèntica saviesa és fer servir el que passa per a sembrar el que no passa, fer de les possessions una oportunitat de servei i d'amor. Només així la riquesa es converteix en tresor de vida eterna.

La imatge

L'administrador que dona peu a la riquesa enganyosa no és pas lloat per les trampes, sinó perquè s'hi fa. Jesús demana un interès semblant pel qui administra els béns veritables. El bé primer és el do de Déu, capaç d'omplir del tot l'existència humana. I també els béns de l'Església que, com deien els antics Pares, les comunitats esmercen en el sosteniment dels pobres.

El banquer i la seva dona (1514).
Quentin Massys

Agenda

Lit. hores: Setmana I

22 dilluns

—Sant Maurici i companys mrs.
Beata Clemència Riba i Mestres,
escolàpia mr.
Esd 1,1-6 / Salm 125 / Lc 8,16-18

23 dimarts

—Sant Pius de la Pieltrecina, caputxí
estigmatitzat
—Santa Tecla de Tarragona, vg. mr.
—Santa Sira, vg.
Esd 6,7-8.12b.14.20 / Salm 121 /
Lc 8,19-21

24 dimecres

La Mare de Déu de la Mercè
Esd 9,5-9 / Tb 13 / Lc 9,1-6

25 dijous

—Sant Dalmau Moner, dominic
Ag 1,1-8 / Salm 149 / Lc 9,7-9

26 divendres

—Sts. Cosme i Damià, germans mrs.
Ag 1,15b-2,9 / Salm 42 / Lc 9,18-22

27 dissabte

—Sant Vicenç de Paül, prev. fund.
Za 2,5-9.14-15a / Jr 31 /
Lc 9,43b-45

28 diumenge XXVI durant l'any / Cicle C

Jornada mundial del migrant i del
refugiat
—Sant Venceslau, duc de Bohèmia
Beat Francesc Castelló i Aleu
Am 6,1a.4-7 / Salm 145 / 1Tm 6,11-
16 / Lc 16,19-31

Número 94

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.org – Telèfon 647 13 12 28

CATEQUESI EN CAMÍ SINODAL

XXIV Jornades de Responsables de Catequesi

Els dies 4 i 5 de juliol, La Salle – Bonanova de Barcelona va acollir les XIV Jornades de Responsables de Catequesi que organitza el SIC. Hi participaren unes setanta persones, set del nostre bisbat. Com sempre, les jornades dedicaren un temps a la reflexió, la formació, la pregària i la convivència amb els altres catequistes.

Mons. Francesc Conesa, bisbe de Solsona i president del SIC, va obrir les jornades després de la pregària de laudes. En la seva intervenció recordà tant el magisteri del papa Francesc com el *Document Final del Sínode* i el *Directori de la Catequesi*. Així insistí en la importància de viure a l'escolta tant de la Paraula de Déu com de la paraula dels altres; hem de ser una Església en diàleg que «camina amb els seus fills» en un procés de discerniment compartit, subratllant la importància i la corresponsabilitat dels catequistes.

Mn. Toni Elvira, vicari episcopal d'Urgell i que havia estat delegat de Catequesi, fou l'encarregat de la primera ponència: «Caminar junts, la implicació de tota la comunitat en la catequesi». Va començar recordant el relat dels deixebles d'Emaús (cf. Lc 24,1-36), en el qual es troben els elements d'una catequesi en sortida, oberta a l'altre. Els deixebles estan a l'escolta de la Paraula que els educa i els converteix omplint-los d'una joia que els porta a la comunitat. En parlar de la responsabilitat de la comunitat en la catequesi va anar comentant diversos punts del *Directori per a la Catequesi (2020)*. Va remarcar que és una tasca comuna, de la qual tots som responsables però de manera diferent. Si bé aquesta «corresponsabilitat» és una praxi habitual en la catequesi, no ho és de manera conscient; cal viure-la arrelada en la vocació baptismal.

Després d'un senzill esmorzar i un breu esbarjo, el matí va continuar amb un temps per a la «conversa en l'Espe-

Participants de la diòcesi de Vic a les Jornades de Responsables de Catequesi.

rit» en petits grups sobre com podíem implicar tota la comunitat en la catequesi.

A la tarda va tenir lloc la segona ponència. Mn. Enric Termes, vicari episcopal de l'arquebisbat de Barcelona, va parlar de «L'estil sinodal en la iniciació cristiana». En la seva exposició anà posant en diàleg el *Directori de la Catequesi (2020)* i el document final del sínode «*Per una Església sinodal: comunió, participació i missió*». Ho feu comentant aquestes paraules: sinodalitat, conversió, missió, iniciació cristiana, dignitat baptismal, corresponsabilitat diferenciada, laïc, discerniment i formació. Insistí en el fet que la sinodalitat no és una metodologia sinó una actitud vital que ha de traduir-se en fets i per a la qual necessitem convertir-nos. El posterior treball en grups consistí a reflexionar sobre quins són els elements centrals i les dificultats per a la sinodalitat en la catequesi.

Cap al tard, el res de vespres i la celebració de l'eucaristia, presidida pel bisbe Francesc Conesa, van posar punt final a la primera part de la jornada de formació.

El dissabte al matí, després de la pregària de laudes es va presentar la darrera ponència: «*L'Eucaristia, font i cim de la sinodalitat*». El ponent fou Mn. Joan Àguila, vicari general de l'arquebisbat de Tarragona i director del SIC. La seva exposició va tenir dues parts: una primera, més teòrica, i una segona, en què es van presentar diverses experiències.

En la seva exposició recordà que per a molts l'Eucaristia és l'única trobada amb el Crist i la comunitat i que per això ha de ser celebrada amb dignitat, bellesa i acolliment. Va es-

mentar les actituds que hem d'educar en la catequesi: alegria, sentit de comunitat, escolta de la Paraula, iniciació a la pregària, lloança / acció de gràcies i sensibilitat en relació als signes i símbols (DC 82). Va insistir en la importància que els infants participin des del primer moment en la celebració de l'Eucaristia de tota la comunitat.

Cap al migdia es va posar punt final als dos dies d'intens treball amb la celebració de l'Eucaristia. Varen ser unes jornades profitoses per als participants i volem agrair la feina de tots els qui les han fetes possibles.

Empar Escalé

Membres del Ple de la Delegació amb el bisbe Romà a la reunió de final de curs a St. Nazari.

Agenda de formació del catequista 2025-2026

- **Jornades Interdiocesanes de Catequesi:**
Tortosa, 7, 8 i 9 de novembre.
- **Recés d'Advent:**
Cova de St. Ignasi (Manresa), dissabte 29 de novembre (matí).
- **Jornada Diocesana de Catequesi:**
Seminari de Vic, dissabte 14 de març.
- **Jornades de Responsables de Catequesi:**
Barcelona, 3 i 4 de juliol.

Materials

- **www.bisbatvic.org** (dins de documents i publicacions/catequesi) trobareu els materials per a l'inici de curs: cartell, temporitzacions, fitxa d'inscripció...

Materials del SIC

- **Jesús és el Senyor.** Continua l'elaboració de nous materials i quaderns del nou projecte del SIC: sic-catequesi.cat
- **Testimonis de Senyor.** Recordeu que n'hi ha nova edició catalana. Els materials per a treballar aquest catecisme (guies i quaderns) els trobareu a la web del SIC/Materials/Descatalogats. Recordeu que des de la Delegació de Catequesi hem fet una tirada dels quaderns que estaven descatalogats: «*Tu fas nova la vida*» i «*Caminant amb Jesús*». Demaneu-los!
- **Busqueu el Senyor.** Aquest curs presentarem l'edició catalana del catecisme per a catecúmens i desvetllament de la fe.

Servei de llibreria de catequesi

Al *Casal de l'Església* de Manresa podeu fer-hi comandes, que us arribaran amb el *Full* (tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.org).

L'«influencer» i model Pablo Garna entra al seminari

Redacció

El model i *influencer* Pablo Garna, conegut per la seva presència en esdeveniments de moda i amb més de 700.000 seguidors a Instagram, ha sorprès tothom en anunciar que abandona les xarxes socials per complir el seu gran somni: ser sacerdot. En un vídeo que ell mateix ha compartit, Garna s'ha acomiadat dels seus seguidors explicant que comença «una vida radicalment distinta», perquè, dins de poques setmanes, entrarà al Seminari de Getafe. «Si Déu vol, d'aquí a uns quants anys seré sacerdot», afirma amb serenor i entusiasme.

Una decisió sorprenent i valenta

Amb només trenta-quatre anys i una trajectòria ascendent en el món de la moda, Garna admet que molts pot ser que no entenguin el seu pas, ja que la seva vida li anava «molt bé». Però ell mateix reflexiona: «De què em serveix tot això si en el fons del meu cor hi ha una altra cosa?» El model assegura que el que el mou és una convicció profunda: «El qui aposta pel Senyor no s'equivoca.» Per això, declara que el seu únic desig és «ser sant» i que «tota la resta sobra».

Reaccions i missatges de suport

L'anunci no ha passat desapercebut: en pocs dies el vídeo ja ha superat els 150.000 «m'agrada» i ha rebut centenars de comentaris de suport. Rostres coneguts del món de la

moda i l'espectacle han aplaudit la seva valentia. Claudia Osborne li escrivia: «No hi ha major èxit que viure la vida que el Senyor vol per a tu. M'has fet emocionar.» També Jon Kortajarena destacava la seva decisió: «Que bonic ser valent i fer el que et diu el cor! Estic segur que és el camí per a una vida ben viscuda.»

Un camí exigent al davant

En una entrevista a la cadena COPE, Garna va reconèixer a Alberto Herrera que l'espera una etapa de gran disciplina: vuit anys de formació entre teologia i filosofia, llevant-se cada dia a les 6.15 del matí, amb hores de pregària, silenci, missa i estudi. «Hi ha aspectes que em fan una mica de mandra», admet amb sinceritat, però assegura que compensa amb escriure: «Renuncio a moltes coses, però en guanyo d'altres que són molt més importants.»

El suport de la família i la fe com a motor

Fill gran de vuit germans, Garna confessa que sempre havia pensat a formar una família, però que fa uns quants anys va descobrir que no era una necessitat vital. Els seus pares li han donat suport i ell se sent ple de pau i alegria. En el missatge de comiat a Instagram, demana pregàries: «Perquè no em guardi res, perquè la meva entrega sigui total. I, en els moments difícils, recordar sempre: només Déu basta.»

El Papa proclama sants Carlo Acutis i Pier Giorgio Frassati

Redacció

En una plaça de Sant Pere plena a vessar, amb més de 80.000 fidels i pelegrins arribats de diversos països, el papa Lleó XIV va presidir el diumenge dia 7 de setembre la canonització dels beats Carlo Acutis i Pier Giorgio Frassati. Es tracta de la primera celebració d'aquest tipus des que el cardenal nord-americà Robert Prevost va ser escollit com a nou pontífex.

En iniciar la celebració, el Sant Pare va saludar espontàniament les famílies dels nous sants, les congregacions religioses, els moviments eclesials i les delegacions oficials presents. «Avui és una festa preciosa per a tot Itàlia, per a l'Església i per al món sencer», va dir. Després, adreçant-se especialment als nombrosos joves congregats: «És una benedicció del Senyor veure-us units, vinguts de tants llocs diferents, compartint el do de la fe.»

Durant l'homília, el Papa va comentar les lectures del diumenge, recordant la pregària del jove rei Salomó que demanava saviesa per a no desaprofitar la seva vida. «El risc més gran de l'existència és viure-la fora del projecte de Déu», va advertir el Pontífex. També assenyalà que Jesús convida els seus deixebles a seguir-lo carregant la creu i renunciant a l'egoisme, per tal de deixar espai a la força de l'Esperit.

Lleó XIV va evocar l'exemple de grans sants que, de joves, respongueren amb generositat a Déu: Francesc d'Assís, Agustí

d'Hipona i, ara, Carlo Acutis i Pier Giorgio Frassati. «Sovint oblidem que tot va començar amb un simple "sí" dit en la joventut, sense reserves ni pors», subratllà.

En parlar de Pier Giorgio Frassati, mort en 1925 amb només vint-i-quatre anys, el Papa va destacar la seva alegria de viure la fe en la pregària, l'amistat i sobretot la caritat. Conegut pels seus amics com la «companyia de transports Frassati», ajudava personalment els pobres de Torí i va implicar-se activament en la vida política i social del seu temps.

Sobre Carlo Acutis, mort en el 2006 a quinze anys d'edat, Lleó XIV va remarcar que descobrí Jesús en la família i en els sagraments. «Va integrar amb naturalitat la pregària, l'estudi, l'esport i la caritat en la seva vida quotidiana.» Recordà també les seves paraules: «Quan ens posem davant del sol ens bronzegem; quan ens posem davant de Jesús en l'Eucaristia, ens fem sants.»

El Sant Pare va assenyalar que tots dos conrearen l'amor a Déu amb mitjans senzills i accessibles a tothom: l'eucaristia diària, l'adoració, la confessió freqüent i la devoció mariana. Malgrat la malaltia que va truncar les seves vides, ni Frassati ni Acutis perderen l'esperança ni la joia. «Ells ens ensenyen a no malgastar la vida, sinó a orientar-la cap al cel i a fer-ne una obra mestra», concloué Lleó XIV.

Ble que vacil·la... flama viva

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'inici del curs escolar i l'acabament de l'estiu ens duen a la normalitat de les activitats evangelitzadores i pastorals en les nostres parròquies i comunitats. Els mesos que tenim al davant són un temps de gràcia que hem de viure amb intensitat. Les dificultats de l'època present les hem de veure més com a reptes que no pas com a meres contrarietats. Certament que no són temps fàcils per a evangelitzar. Realitats en altre temps evidents no funcionen ja com abans: la inscripció a la catequesi com a preparació a la primera comunió o la confirmació, entre altres. Simultàniament, però, sorgeixen iniciatives capaces de motivar persones que cerquen el sentit profund de l'existència: el catecumenat, grups d'aprofundiment en la fe, els recessos Emaús, els sopars Alpha i altres realitats missioneres i pastorals.

L'inici del nou curs pastoral ens convida a viure amb intensitat la fe, afrontant les dificultats com a reptes i sent testimonis visibles de Crist

El que sí que hem de tenir clar, els qui tenim el do de creure en Crist enmig del nostre món en ple segle XXI, és que hem de ser testimonis creients i creïbles entre els nostres coetanis. Els cristians no podem viure camuflats dins l'ambient imperant d'increença. Encara que hom pogués tenir consciència de ser l'únic catòlic en l'ambient en què es mou —familiar, laboral, social— seria molt trist viure amagant la pròpia identitat més pregona. No hem de tenir ni por ni vergonya de manifestar de manera humil la nostra fe en Crist. Molts, potser sense ni adonar-se'n, cerquen la veritat que pugui il·luminar-los en les fosques que sotgen el seu cor. El testimoniatge de fe d'alguí proper a ells pot obrir un horitzó nou en la seva vida.

Un repte per a tots i cada un dels catòlics de la nostra diòcesi per al nou curs podria ser proposar-nos l'anunci de Crist a una persona concreta del nostre entorn. N'hi ha molts que es debaten entre la fe i la increença, emportats per les ideologies que neguen el Déu creador, la llibertat que Crist ens ha aconseguit i la fraternitat universal que brollen dels fets del Pare comú i la sang redemptora de Jesús. Podríem dir que són com un *ble que vacil·la* (expressió que trobem en l'Escriptura: Is 42,3; Mt 12,20), on encara resta alguna espurna fumejant. La nostra pregària acompanyada de paraules oportunes, dictades per la caritat i la prudència —les quals poden incloure una invitació a activitats de primer anunci—, poden ajudar a fer que el ble vacil·lant es torni flama viva de la joia de l'Evangeli que omple el cor del qui s'ha trobat amb Jesús viu.

